

למה לארנב אין זנב

ברזיל

לפני הרבה, הרבה זמן היה לארנב זנב ארוך ולחתול לא היה זנב בכלל. והחתול קינא מאוד בארנב כי מאוד רצה בזנב יפה.

הארנב לא היה קפדן ויום אחד נרדם בשדה, כשזנבו הארוך והיפה פרוש מאחוריו לכל אורכו. עבר שם החתול עם סכין חדה בכף, ניצל את ההזדמנות וחתך את זנבו של הארנב. והחתול הזריז תפר מיד את הזנב לעצמו, עוד לפני שהארנב הרגיש במה שקרה.

"נכון שהזנב הזה מתאים הרבה יותר לי מאשר לך?" אמר החתול "הזנב באמת מתאים לך מאוד" ענה הארנב שלא היה אנוכי "הוא ממילא היה קצת יותר מדי ארוך ולא נוח בשבילי. אסכים שתחזיק אותו אצלך גם להבא אם רק תיתן לי את הסכין החדה שלך במקומו."

החתול נתן את הסכין לארנב וזה יצא אם הסכין לדרך.
"אמנם אבדתי את זנבי" אמר לעצמו "אבל הרווחתי סכין. עכשיו אמצא לי זנב אחר או דבר מה אפילו מועיל יותר."

חדש או דבר מה אפילו טוב יותר ממנו."

הארנב לקח את אחד הסלים שקלע הזקן והמשיך לדלג דרך היער ודרך השדות עד שראה מרחוק אישה שאספה בגן שלה ראשי חסה. היא הורידה אותם מהערוגה ושמה בסינור שלה, שהיה כבר מלא כמעט. כשהרימה את ראשה ראתה את הארנב שמדלג בדרך עם סל גדול. "הו, מר ארנב" אמרה "אולי תשאיל לי את הסל שלך כדי שאוכל להביא את החסה הביתה?" הארנב, שעוד אף פעם לא ראה חסה ולא וטעם ממנה, שאל: "אבל מה זה מה שאת אוספת?"

הוא הלך הרבה זמן דרך יערות ושדות עד שהגיע לאגם. שם ראה איש זקן שקלע סלים מקני הסוף. לאיש לא היה כל כלי כדי לחתוך את קני הסוף הארוכים, והוא עשה זאת בשיניו. כאשר ראה את הארנב עם

סכין חדה אמר:

"הו, מר ארנב,

תן לי את הסכין

שלך. קשה לי

מאוד לחתוך את

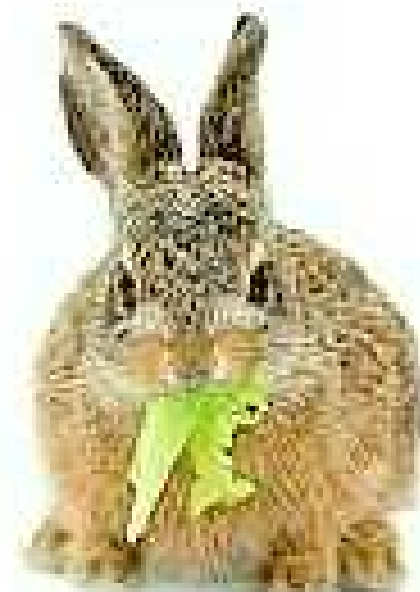
קני הסוף

בשיניים

החלשות שלי."

"אתן לך את הסכין" אמר הארנב "אבל תן לי במקומו את אחד הסלים שלך. אלך ואמשיך לחפש לי זנב

"זו חסה. ירק טעים ובריא מאוד"
ענתה האישה.
"קחי את הסל" אמר הארנב "אבל
תני לי לטעום
מהחסה שלך."
נתנה לו האישה
לטעום מחסה
והוא טעם, וטעם,
ועוד טעם...

...הוא שכח את הזנב הארוך שהיה
לו, ואת הסכין שקיבל מהחתול, ואת
מהסל שקיבל מהאיש הזקן ונתן
לאישה, ורק התענג על חסה, חסה,
חסה.

ומאז לארנב ולכל צאצאיו אין זנב
ארוך, אבל הם זוללים חסה בתאבון.